

тото си състояніе.“ Добриятъ търговецъ немислеше като дъщеритъ си; той знаеше, че Хубавка бѣше по-способна, отъ сестритъ си; той ся чудеше за добродѣтельтъ на туй момиченце, а най повече на нейното търнѣние; защото сестритъ ѝ, неблагодарны да му слугувать въ къщницѣ работѣ, го на секѣ мину-тъ уврѣждахъ. Бѣше минало вече една година отъ какъ живѣеше тази фамилія въ самотѣтъ, когато търговецътъ доби едно писмо, чрѣзъ което му извѣ-стявахъ, че единъ корабль, въ когото той имаше стоки, бѣше стигналъ благополучно. Туй извѣстіе обърна мозъка на двѣтъ му по-стары дъщери, които мислехъ, че най послѣ ще оставѣтъ чифлика, дѣто имъ бѣше толко досадно; и като видѣхъ баща си готовъ да тргне, молихъ го да имъ донесе капуте, роклы, накитъ и секакъвъ строй ситноріи. Хубавка му нищо непорѣча, защото тя си мислеше, че сич-китъ пары на стокѣтъ, нещехъ да стигнатъ за да купи туй, щото желяехъ сестритъ ѝ. „А ты не зарѣ-чашъ ли ми да ти купѣ нѣщо? ѝ рѣче баща ѝ. Пощо имате добринѣтъ да мислите и за мене, му рѣче тя, моля въ да ми донесете единъ трандафилъ, защото невидѣ да го има тадѣва.“

Туй не че, Хубавка чезнѣше за трандафилъ, но неискаше чрѣзъ примѣра си да унизи поведението на сестритъ си, които щехъ да кажѣтъ, че тя го прави туй само за да ся посочи, че нищо неискаше. Добриятъ челоувѣкъ тргна; но когато стигна направихъ му протесто за тѣзи стокѣ, и послѣ голѣмъ трудъ, върна ся също тѣй сиромѣхъ както си бѣше и попрѣ-ди. Тридесетъ миль му останвахъ за да стигне у дома си, и ся радваше, че ще види дѣцата си; но като имаше да изходи еднакъ голѣмъ горѣ прѣди да